Gregorius I, Pont. Max: Dialogorum libri quattuor

Basel: Michael Furter, 1496, 1496

Annotationes librorum Paſtoralis cure

Capitulorũ libri Paſtoralis cure beati Gregorij pape: ꝑ quatuor ꝑtes diſtincti: breuis ordinataqꝫ Annotatio.

Annotatio capitulorũ ꝓme ꝑtſ.

Imperiti ne venire ad Paſtorale magiſteriũ audeãt: Cap.i.
Ne locũ regiminis ſubeãt qui viuẽdo nõ perficiũt q̃ meditãdo didicerũt: Ca.ij.
De pondere regiminis ⁊ qꝫ aduerſa queqꝫ deſpicienda ſunt proſpera vero formidanda: Cap.iij.
Qđ occupatio regiminis ſoliditatẽ mentis diſſipet: Cap.iiij.
De illis qui in tẽplo ceteris ꝓdeſſe pñt: ſꝫ quietẽ ꝓpriã ſectãdo dimittũt Ca.v.
Qđ vere humilis diuinis non reluctetur iudicis: Cap.vi.
Qđ officiũ p̃dicatiõis ab aliquibꝰ laudabiliter petatur ad qđ alij coacti pertrahũtur: Cap.vij.
De his qui preeſſe cõcupiſcũt ⁊ ad vſum ſui libidinis inſtrumẽtũ apoſtolici ſermonis arripiunt: Cap.viij.
Qđ mẽs preeſſe volentiũ ficta ſibi bonorũ operũ ꝓmiſſiõe blandiatr: Cap.ix.
Qualiter quiſqꝫ ad regimen venire debeat: Cap.x.
Qualẽ ſe regẽs debeat exhibere ⁊ ſine vitio corporis eſſe: Cap.xi.

Annotatio capitulorũ ſcđe ꝑtſ.

De qualitatibꝰ digni paſtoris collectim enumeratis: Cap.i.
Qđ rector Paſtoralis ſemꝑ debeat eſſe cogitatione mundus: Cap.ij.
Qđ rector ſemꝑ debeat eſſe operatione precipuus. Cap.iij.
Qđ rector debeat eſſe diſcretus in ſilentio ⁊ vtilis in verbo: Cap.iiij.
Qđ rector debeat eſſe ſingulis cõpaſſiõe ꝓximus ⁊ pre cunctis contẽplatione ſuſpenſus: Cap.v.
Qđ rector debeat eſſe bñ agentibꝰ ꝑ humilitatẽ ſocius ⁊ ꝯtra delinquentiũ vitia ꝑ zelũ iuſticie erectus: Cap.vi.
Qđ rector ſit internorũ curã exteriorũ occupatione nõ minuẽs: exteriorũ prouidẽtiã internorũ ſolicitudine non relinquẽs: Cap.vij.
Que rectori debeat eſſe diſcretio correctionis diſſimulationis feruoris ⁊ manſuetudinis: Cap.viij.
Qđ ſcire ſolicite rector debeat quia plerũqꝫ vitia ꝟtutes ſe eſſe mentiũt: C.ix.
Quãta debeat eſſe diuerſitas artis predicationis: Cap.x.
Qđ ſacri precepta eloquij cum timore ⁊ amore ſint quotidie meditãda. Ca.xi.

Annotatio capitulorꝫ tertie ꝑtſ.

Qđ nõ vna eadẽqꝫ exhortatio cũctis cõgruat cũ collecta enumeratione diuerſitate quõ aliter aliterqꝫ admonendi ſinguli veniunt: Cap.i.
Qđ diuerſi admonitionis modi de ſingulis ſunt ponẽdi ⁊ de differẽti malo admonendi viros atqꝫ mulieres. Cap.i.
De diuerſo mõ admonendi iuuenes atqꝫ ſenes: Cap.ij.
De diuerſo modo admonẽdi inopes atqꝫ locupletes: Cap.iij.
De diuerſo modo admonẽdi letos atqꝫ triſtes: Cap.iiij.
De diuerſo modo admonẽdi ſubditos atqꝫ prelatos: Cap.v.
De diuerſo modo admonendi ſeruos atqꝫ dominos: Cap.vi.
De diuerſo modo admonendi ſapientes atqꝫ hebetes: Cap.vij.
De diuerſo modo admonendi impudentes atqꝫ verecundos: Cap.viij.
De diuerſo modo admonendi prothernos puſillanimos: Cap.ix.
De diuerſo modo admonendi impatientes atqꝫ patientes. Cap.x.

Nõ ꝑ ad-
monitões
bti Gre-
gorij ppe
ad doctes ſtatꝰ
ecclie

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-493/0323
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG